

fredsstillende Løsning, og det er i hvert Fald ikke en Ordning, der paa Forhaand kan siges at sikre de smaa Bagerier en gunstig Stilling; det vil være de store, som har størst Trang til Dispensation og vil faa den, og de smaa vil maaske blive vanskeligt stillet.

Jeg havde Lejlighed til ved Sagens første Behandling i forrige Rigsdagssamling at gøre opmærksom paa dette Forhold, og jeg har ikke villet undlade nu at gøre opmærksom paa, at min Ængstelse i saa Henseende ikke er blevet fjernet ved det Forslag, som her foreligger. Jeg kan godt se, at det, at der er saa stor Enighed fra mange Sider, vil veje adskilligt til, men jeg vil haabe, man i et Udvalg paa ny vil overveje samtlige de herhenhørende Forhold, og jeg skal derfor paa et senere Tidspunkt tillade mig at foreslaa Sagen henvist til et Udvalg.

L. D. Rasmussen: Det foreliggende Lovforslag er i Princippet i Overensstemmelse med det den 22. November 1918 forelagte Lovforslag, og jeg kan derfor indskrænke mig til i alt væsentligt at henvise til mine Udtalelser ved det nævnte Lovforslags første Behandling. Selv om der i forrige Samling fra en enkelt Side for en vis Del af de Virksomheder, Forslaget omfatter, blev rejst Indvendinger mod selve Princippet, var dog det, der væsentlig lagde Beslag paa Udvalgets Tid, Spørgsmaalet om Overgangsbestemmelser og visse Lempler i den første Tid efter Lovens Gennemførelse. Disse Overvejelser nødvendiggjordes af den Bolignød, som den Gang herskede, og som endnu er til Stede. Der er siden optaget Forhandling mellem Arbejderne og Arbejdsgiverne indenfor disse Virksomheder, og derunder har man ogsaa drøftet Spørgsmaalet om Natarbejde, der jo har en meget stor Interesse for Arbejderne. Som det vil fremgaa af Bemærkningerne til Lovforslaget, har man da nedsat et Udvalg, hvis store Flertal er enedes om en Form for Dispensationsbestemmelser, der i alt væsentligt er blevet optaget i Forslaget. Disse Bestemmelser maa, synes jeg, siges at tage alt nødvendigt Hensyn til de foreliggende Vanskeligheder. Jeg haaber derfor, at dette Forslag, efter at Spørgsmaalet har været behandlet indenfor de paagældende interesserede Parter, og efter at disse i saa væsentlig Grad, som Tilfældet har været, er blevet enige, maa faa en forholdsvis hurtig og let Gang gennem Rigsdagens Ting.

Med disse Ord skal jeg tillade mig paa

mit Partis Vegne at anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Ivar Berendsen: Det foreliggende Lovforslag er i en vis Henseende af en særlig Type, hvad jeg vil begynde med at fremhæve, hverken som Ros eller som Kritik, men som et Faktum. Det er dog værd at gøre opmærksom paa, da Lovforslaget angaar et Forhold, der dels har været Genstand for megen Interesse indenfor den offentlige Mening i adskillige Aar, dels angaar et Forhold, som vi forgæves i Rigsdagen tidligere, senest i den sidste Rigsdagssamling, har forsøgt at ordne. Det er en Type, som vi har haft nogle tidligere Eksempler paa, og vi vil endnu kunne vente at faa flere af dem i Fremtiden.

De, der som Arbejdere og Arbejdsgivere er umiddelbart interesserede i en for det hele Samfund vigtig Virksomhed, træder i Forhandling med hinanden om bestemte Vilkaar, og de enes i alt væsentligt, og det, de saa er enedes om, er af den paagældende Minister forelagt for Lovgivningsmagten enten som Lovforslag eller som Finanslovbevilling, efter hvad Forholdet nu kræver. I saadanne Tilfælde er det ganske klart, at Rigsdagens Virksomhed ikke er den almindelige Lovgivningsvirksomhed. Man kan afvise et saadant Spørgsmaal, eller man kan acceptere det i alt væsentligt. Det er altsaa en Art Registreringsvirksomhed, Lovgivningsmagten staar overfor, og det er rigtigt, synes jeg, paa et givet Tidspunkt, naar en saadan Udvikling foregaar, at gøre opmærksom paa, at saadan er det. Det er Tilfældet med dette Lovforslag, og det er ogsaa det, som bevirker, at der efter min Mening — saaledes som ogsaa tidligere ærede Talere har sagt — er grumme liden Anledning til ved første Behandling at komme nærmere ind paa Enkeltheder.

Det Udvalg, der var nedsat i Fjor, og for hvilket jeg havde den Ære at være Formand, standsede sit Arbejde, efter at den højtærede Minister, som havde forelagt Forslaget, havde meddelt os, at et Forsøg vilde blive gjort paa at løse de Knuder, vi ikke kunde løse, ved direkte Forhandling i et Udvalg mellem de nærmest interesserede Parter. Dette er i alt væsentligt lykkedes; kun med Hensyn til et enkelt af de principielle Punkter, vi talte om, er der af en enkelt af de forhandlende indtaget et principielt Særstandpunkt — den anden Særstilling, der overhovedet er Tale om, angaar ikke noget principielt Spørgsmaal. Og Arbejdsraadet, som er blevet hørt, er enstemmigt i sin Indstilling. Jeg mener, at